

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 81/11
16.11.2011. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Бате Цветковића, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног И.К., због продуженог кривичног дела тешке крађе у саизвршилаштву из чл. 204. ст. 1. тачка 1. у вези са чл. 33. и 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 545/11 од 03.11.2011. године, подигнутом против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу 1К 473/10 од 07.05.2010. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 5005/10 од 07.12.2010. године, у седници већа одржаној дана 16.11.2011. године, донео је

ПРЕСУДУ

УВАЖАВА СЕ као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 545/11 од 03.11.2011. године, па се **УКИДА** правноснажна пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 5005/10 од 07.12.2010. године, у преиначујућем делу (став први изреке) и предмет враћа другостепеном суду на поновно одлучивање, у укинута делу.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу 1К 473/10 од 07.05.2010. године, окривљени И.К. и В.К. оглашени су кривим за по једно продужено кривично дело тешка крађа из чл.204. ст.1. тачка 1. у вези са чл.33. и 61. Кривичног законика (КЗ) и осуђени, окр.И.К. на казну затвора у трајању од 1-једне године и 6-шест месеци, а окр.В.К. на казну затвора у трајању од 3-три године, у коју му се урачунава време проведено у притвору (као у решењу о исправци пресуде од 12.10.2011. године), уз обавезу окривљених плаћања паушала у износу од по 10.000,00 динара, док су оштећени са имовинскоправним захтевом упућени на парницу.

Истом пресудом, окривљени И.К. и В.К. на основу члана 355. тачка 2. ЗКП ослобођени су од оптужбе за по једно кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ.

Апелациони суд у Крагујевцу, пресудом Кж1 5005/10 од 07.12.2010. године, поводом жалби Основног јавног тужиоца у Крушевцу, окривљеног В.К. и његовог браниоца, а по службеној дужности, преиначио је наведену првостепену

пресуду у осуђујућем делу тако што је радње окривљених за које су оглашени кривим првостепеном пресудом, квалификовао као једно продужено кривично дело тешке крађе у саизвршилаштву из чл.204. ст.1. тачка 1. у вези са чл.33. и 61. КЗ и за то дело осудио окр. И.К. на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци, а окр. В.К. на казну затвора у трајању од три године, док је одбио као неосноване жалбе ОЈТ у Крушевцу и окр.К. одбацио као недозвољену жалбу браниоца окр.К. и првостепену пресуду у преосталом непреиначеном делу потврдио.

Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз 545/11 од 03.11.2011. године, против наведених правноснажних пресуда у односу на окр. И.К., због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 2. у вези са чланом 360. став 3. и чланом 162. став 2. и 3. Законика о кривичном поступку (ЗКП), са предлогом да Врховни касациони суд уважи захтев, укине побијану првостепену и другостепену пресуду само у односу на окр. И.К. и предмет врати првостепеном суду ради поступања у смислу члана 360. став 3. ЗКП који ће затим списе доставити другостепеном суду на поновну одлуку.

Врховни касациони суд је поступио у смислу члана 422. став 2. ЗКП, доставио примерак захтева окривљеном И.К. и у седници већа, о којој је у смислу члана 422. став 3. ЗКП обавестио Републичког јавног тужиоца који седници није присуствовао, размотрио списе овог предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев поднет, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано се у захтеву наводи да првостепени суд приликом достављања овереног преписа првостепене пресуде окр. И.К. није поступио у складу са одредбама процесног закона – чл. 162. ст. 2. и 3. у вези са чл. 360. ст. 3. ЗКП.

Одредба чл. 360. ст. 3. ЗКП (реченица прва), упућује на примену чл. 162. ЗКП приликом достављања овереног преписа пресуде окривљеном и браниоцу.

У ситуацији кад окривљени нема браниоца, према одредби члана 162. став 2. ЗКП, обавезно је достављање окривљеном лично пресуде и друге одлуке од чијег достављања тече рок за жалбу, као и жалбе противне странке ради одговора, с тим да окривљени може одредити неко друго лице које ће у његово име примити наведена писмена. Одредбама става 3. истог члана прописано је да ће суд, ако се окривљеном који нема браниоца доставља пресуда којом му је изречена безусловна казна затвора а достављање те пресуде се не може извршити на његову досадашњу адресу, окривљеном поставити браниоца по службеној дужности који ће вршити дужност док се не сазна нова адреса окривљеног и којем ће се, по протеклу остављеног рока за упознавање са списима, доставити пресуда и поступак наставити.

У конкретном случају, из списка произилази да окр. И.К. није имао браниоца у проведеном првостепеном поступку и да је достављање овом окривљеном првостепене пресуде којом је осуђен на безусловну казну затвора покушано једном, безуспешно, на адресу коју је он означио као место свог пребивалишта ..., а које писмено је враћено суду са напоменом достављача на повратници од 24.06.2010. године да је прималац „одсељен“. Иста напомена

достављача налази се на повратници од 14.10.2010.године везано за један покушај достављања окр.К. жалбе јавног тужиоца од 21.06.2010.године, ради одговора.

Такође, из списка произилази да првостепени суд, и поред констатације референта за извршење кривичних санкција (службена белешка од 11.03.2010. године на полеђини захтева суда за достављање података) да је окр. И.К. позван да се јави у КПЗ Ниш дана 03.06.2010. године, ради издржавања казне по другој пресуди, није проверавао да ли је одсуство окривљеног на адреси пребивалишта у вези са податком из наведене службене белешке, а ради достављања окривљеном првостепене пресуде и жалбе јавног тужиоца у КПЗ где издржава казну или се окривљени заиста одселио и његова адреса је непозната, у ком случају би суд морао поступити на начин предвиђен одредбом члана 162. став 3. ЗКП.

Наведени пропуст, који приликом разматрања списка пре одлучивања о изјављеним жалбама (члан 374. ЗКП) није уочио ни другостепени суд нити наложио првостепеном суду да га отклони, имао је за последицу да окр. К. није достављена првостепена пресуда ни жалба јавног тужиоца на одговор пре доношења другостепене пресуде (а ни после тога, јер повратница од 06.10.2011. године поменута у захтеву за заштиту законитости садржи само оверу пријема и то само првостепене пресуде у КПЗ Ниш, без доказа о уручењу пресуде окр. К). Тиме је повређено право одбране окр. И.К. у жалбеном поступку и учињена на његову штету битна повреда одредаба кривичног поступка из чл. 368. ст. 2. ЗКП у вези са чл.360. ст.3. и чл.162. ст. 2. и 3 . ЗКП, на коју се основано указује у захтеву из разлога што је окривљени онемогућен да се користи правом на изјављивање жалбе као редовног правног лека против првостепене пресуде и на изјашњавање о наводима жалбе јавног тужиоца изјављене на његову штету, а што је било од утицаја на законито и правилно доношење другостепене пресуде.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је уважио као основан захтев за заштиту законитости подигнут у корист окр. И.К. и на основу члана 425. став 1. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде, односно укинуо другостепену пресуду у делу којим је преиначен осуђујући део првостепене пресуде (став први изреке другостепене пресуде), а због саизвршилачких радњи окривљених И.К. и В.К. у чињеничном опису изреке првостепене пресуде које се не могу раздвојити, укинута је другостепена пресуда у наведеном делу и у односу на окр. В.К. у односу на кога није поднет захтев за заштиту законитости.

Укидање другостепене пресуде у делу којим је потврђен ослобађајући део првостепене пресуде, предложено у захтеву, није могуће јер би то било на штету обојице окривљених.

Приликом поновног одлучивања у укинутом делу другостепени суд ће најпре поступити у смислу примедба и упутстава изнетих у овој пресуди и отклонити недостатке у погледу достављања првостепене пресуде и жалбе јавног тужиоца окр. И.К. и након законито спроведеног поступка донети нову, закониту и правилну одлуку поводом свих изјављених жалби, имајући у виду забрану у односу на обојицу окривљених, из члана 427. став 4. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Наташа Бањац,**

**Председник већа-судија,
Бата Цветковић,**